

cum non excedit, neq; ab eo exceditur, est ergo et
 æqualis. Haud aliter angulus f æqualis probatur
 angulo c . Præterea totus triangulus $d e f$ toti tri-
 angulo $a b c$ superpositus est, ipsum neq; excedens,
 neq; ab eo superatus, quapropter concluditur ei
 æqualis propter octauam communẽ sententiam.

TERTIA PROPOSITIO.

Si tria latera unius trianguli fuerint æqualia tri-
 bus lateribus alterius trianguli, qui continentur
 æquis lateribus anguli æquales erunt.

Sint duo triânguli $a b c, d e f$, sit q; latus $a c$ æqua-
 le lateri $d f$, & $b c$ æquale $e f$ & $a b$ æquale $d e$.

Dico angulum c esse æqualem angulo f & angu-
 lum a angulo d , & angulum b angulo e , hi enim
 lateribus relatiuis et æqualibus continentur. Nã
 superponatur basis $d e$ basi $a b$, neutra itaq;, quo-
 niam positæ sunt æquales, alteram longitudine
 uincet. Punctus igitur f non cadet aliò quàm sus-
 per punctum c . Nam si aliò caderet, tunc alterus
 tra linearum aut $d f$ aut $e f$ demitteretur, quare
 per ultimam petitionem altera breuior fieret.

Verbi gratia, si linea $d f$ demitteretur, ita quidẽ
 ut maneret æqualis lineæ $a c$, tunc $e f$ linea decre-
 sceret necessario & minor fieret quàm $b c$ linea,
 quod est contra hypothesim, sunt enim positæ æ-
 quales. Igitur non potest punctus f alibi quàm in
 c cadere, postquã $d e$ superposita fuerit $a b$ lineæ.
 Necessario etiam cadet $d f$ linea super $a c$ lineam,

A 5

